

תת"ע 1729/10 - אחמד אבו תקפה נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדירה

תת"ע א-19-1729-10-19 מדינת ישראל נ' אחמד אבו תקפה
תיק חיצוני: 11210215841

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופטת עידית פלא
מבחן
נגד
משיבה
מדינת ישראל
שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקש ביום 19.11.6; או לחילופין בקשה לסיוג הפסילה באופן שיתאפשר
לմבוקש ללמידה לימודי נהייה.

כנגד המבוקש הוגש ביום 19.10.7 כתוב אישום המיחס לו עבירה של נהייה בהיותו בלתי מורשה כלל, עבירה מיום
17.9.19

הזמןה לדין נמסרה לו עם מסירת הדוח, והוא סירב לחתום על אישור המסירה, ושיתבת הקראה נקבעה ליום 19.11.6,
אך המבוקש לא התיעצב לדין, ונשפט בהיעדרו.

על פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, פסק הדין בהיעדר הומצא למבוקש ביום 19.11.23.

בבקשה מיום 13.2.20 טען המבוקש, כי לא קיבל זימון לדין, ולא סירב לחתום בפני השוטר, ולא ידוע על מועד הדיון; וכי
הוא מצוי בהליכי הוצאה רישיון נהיגה וצפוי לרפא את הפגם, ופסילת רישיון הנהיגה עצמה את תהליך למידה הנהיגה
שלו.

עד היום לא ניתנה תגובה המשיבה, ומכאן החלטתי, על בסיס החומר הקיים.

דין

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

בפתח הדברים יאמר, כי המבקש לא טרח לבסס כל תשתיית עובדתית שלן יסודה ניתן לקיים את הדיון בעניינו, שעה שלא צירף כנדרש תצהיר עורך דין התומך בבקשתו ומהווה את העובדות שבבסיס התביעה, ודי בכך כדי לדחות את התביעה, בהעדר תשתיית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש. ראו רע"פ 01/2014 **איטליה נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6) 793, ורע"פ 2474/2018 **יואל גולדברג עוז נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018).

יתריה מכך, המועד להגשת התביעה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין, ובעניינו, פסק הדין מיום 19.11.6, על פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הומצא לידי המבקש ביום 19.11.23, כך שהבקשת לביטול פסק הדין הוגשה כ- 3 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, איחור שלא הוסבר ושיש גם בו כדי לבסס דוחיתה של התביעה בעניינו. וראו עפ"ת (מחוזי ח') 19-02-2019 **סעید פודה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.02.2019)

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את התביעה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט "עתר לבקשת לביטול פסק דין שנייה בהיעדר המבקש" אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעוניינה סיבה מוצדקת לאי התיציבות

בעניינו, בדו"ח הזמןה לדין וכותב אישום המצוי בתיק בית המשפט נרשם מפורשות כי הדו"ח, בו צוין מועד הדיון, נמסר למבקש ביד במעמד ביצוע העבירה, והוא סירב לחתום על אישור המסירה. אמנם המבקש לא חתום על הדו"ח, אך אין מקום בשלב הנוכחי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שתענות המבקש לא גבו בראייה כלשהי (וראו עפת (מחוזי חיפה) 18-11-18-4658 **עסלן**; וראו גם עפ"ת (מחוזי ח') 18-11-4658-מוסטפא עסלן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 06.12.2018); ועפ"ת (מחוזי חיפה) 20-02-2018-25885 **עמאש נ' מדינת ישראל**, 20.02.2018).

משאלו פני הדברים, לא שוכנעתי כי הייתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

באשר לעילת הביטול שעוניינה חשש לעיוות דין

בעניינו, לא נגרם למבקש עיוות דין בכך שהורשע שלא בנווכותו מאחר ובטעונו לא הציג טענת הגנה אשר יש בה כדי להביא לזכוכיו; ולמעשה המבקש כלל אינו מכחיש את ביצוע העבירה, אך טוען כי פסילת רישומו עצמה את תהליך לימודו הנהיגה שלו.

אין גם בעונש הפסילה שהוטל על המבקש כדי להיות עיוות דין, וזאת נוכח חומרת העבירה (נהיגה על ידי בלתי מושחה לנוהגה כלל), ומידניות הענישה הנהיגה בעבירה זו (אשר כוללת פסילה מפსילת המינימום של 3 חודשים ועד 4 שנים ואף רכיב של מאסר על תנאי ועד מאסר פועל). אמנם עונש הפסילה שהוטל על המבקש אינו קל, אולם אני סבורה, כי באיזו הכלול, ככל האות רכיב של מאסר מותנה (כפי העולה מטעוני המשasma לעונש), העונש שהושת

על המבוקש אינו סוטה באורח קיצוני ממדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו באופן שמאזיך ביטול פסק הדין.

אין גם מקום להורות על סיג הפסילה, שכן החלטה לסיג פסילה צריכה לבוא בפסק הדין (סעיף 36א לפקודת התעבורה; ועפ"ת (מחוזי ת"א) 47819-06-11 **ליאור נמדר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.07.2011)); ואף לגופו של עניין, אין הצדקה לסיג הפסילה כمبرוקש, אשר ירוקן מתוכן חלק ניכר מעונש הפסילה אשר הוטל על הנאשם בגין הדין.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לbijtol פסק דין שניית בהיעדר נדחתת, אף בלי צורך בקיום דין במעמד הצדדים (רע"פ 17/17 **מדינת ישראל נ' אמןון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחים** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ' אדר תש"פ, 16 ממרץ 2020, בהעדר הצדדים.